

[Niels Frederiksen.]

sig af Vælgere, hvis eneste og væsentligste Indsats i dansk Politik er Kravet om, at alle Foranstaltninger bør gaa ud paa at underminere Pengeværdien i Danmark, saaledes at vi gennem Pengenes Depression kan opnaa en Prisstigning, der overhovedet batter noget.

Jeg lykønsker Oppositionspartierne til det Valgprogram, de derved opnaar at forme, og hvis man venter sig et kraftigt Fremstød fra Oppositionspartiernes Side med klar Besked overfor Vælgerne om, hvad de kan vente sig, naar et nyt politisk System indføres efter det nuværende, saa maa jeg for mit Vedkommende sige, at mine Evner strækker ikke til til at klare, hvad der saa kan ske, for der kan efter min Mening ske hvad som helst. Det er at ligne ved et Valgprogram, der siger: Ligeegyldigt hvilken Opfattelse I har, og ligeegyldigt hvilken Erhvervspolitik I ønsker, saa stem bare paa os ved det kommende Valg, for vi har noget for enhver Smag, og naar vi faar jeres Stemmer, skal vi prøve paa indenfor den da skabte Flertalsblok at finde ud af, hvad vi kan enes om. Man siger i Virkeligheden til Vælgerne: Det nuværende kan ikke holde, men løs blot Billet til vort Tog, saa kører vi ud i det blaa; det bliver dejligt, men vi kan ikke sige paa Forhaand, hvor vi kommer hen.

Jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere end, at som Situationen i Øjeblikket ligger, er den nuværende Regering ved Oppositionspartiernes Optræden tvunget til at spørge Folketingsvælgerne, om den har deres Tilslutning til den Handelspolitik, den gaar ind for, til at spørge, om den nuværende Regering kan faa Styrke til at gennemføre de Lovforslag, der paa baade dette og hint erhvervsmæssige Omraade er tiltrængt, kan faa Styrke til at gennemføre Støtte til Erhvervene gennem en Ordning af Gældsforholdene, Skatteforholdene og Skattefordelingen, gennem Arbejders Igangsættelse paa Byggeriets og paa mange andre Omraader, nødvendiggjort af den trange Tid og de svære Forhold, hvorunder vi lever. Regeringen maa spørge: Vil I give Flertallet Tilslutning og Regeringen Styrke til at tvinge den Modstand ned, der hidtil har vist sig i Landstinget ved et Overgreb fra dettes Side mod Parlamentarismen, et klart Overgreb, den Dag Folket giver et Flertal til den siddende Regering? Eller vil I gaa ind og løse Billet til det Tog, der kører ud i det blaa, og hvor man blot faar den Besked, at vi efter

Valgdagen skal sige, hvad vi kan faa ud af det.

Axel Dam: I Henhold til vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Hansens Udtalelser ved de tidligere Behandlinger af dette Lovforslag skal jeg her ved tredje Behandling gentage, at vi vil stemme imod det.

Ved den Debat, der populært kaldes Rigsdagens Vælgermøde, er det foreliggende Lovforslags Skæbne jo paa Forhaand afgjort. Det er nu Partiernes Stilling til hele Valgrundlaget, Interessen drejer sig om, og det er ikke blot Valutarestriktioner og Importregulering, der gaas til Valg paa, men ogsaa Spørgsmaalet om Landstingets Nej-Ret, som Forkastelsen af dette Lovforslag paa ny har gjort aktuelt, og som har gjort det nødvendigt at stede dette vanskelige Problem om Valutaen for Vælgernes Domstol.

Aldrig har Vælgerne, der nu normalt kun hvert fjerde Aar faar Lejlighed til at gøre Brug af deres Rettigheder, været stillet overfor et vanskeligere Spørgsmaal, hvor Afgørelsen i saa høj Grad bliver en Trossag, ikke blot for de store Vælgermassers Vedkommende, men det gælder sandelig ogsaa for mange af de Kandidater, de skal stemme paa. Valgkampen maa i stor Udstrækning blive en Slags borgerlig Religionskrig eller Troskrig mellem dem, der tror paa Frihandel, enten fuld Frihandel som vi eller lidt Frihandel som Venstre, og dem, der tror paa Embedsdiktatur over Erhvervslivet. Lige saa lidt som det paa Vælgermøder vil kunne nytte noget at aabne en videnskabelig teoretisk Diskussion om de Doktriner, som Udtrykket „gunstig Handelsbalance“ og „aktiv Handelspolitik“ hviler paa, lige saa lidt skal jeg fordybe mig i det her, men af en anden Grund. Jeg tror nemlig, at dette høje Tings ærede Medlemmer er for indsigtfulde til selv at tro paa den gunstige Handelsbalances Velsignelser, men saa længe den kun er en Teori, kan den jo bruges i protektionistisk Øjemed. Jeg skal derfor, hvad dette Spørgsmaal angaar, nøjes med at udtale det — Ønske, havde jeg nær sagt, at vi virkelig maatte faa en gunstig Handelsbalance med et Overskud af Betaling for vor Eksport paa lad os sige 1 Milliard engelske Pund. Det maatte da glæde den Teoris Tilhængere. Men hvis de skulde faa nogen Glæde af dette Valutaoverskud, maatte det jo indløses i England, og da England, som bekendt, ikke vil indløse det